

Desembre 1928

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Crida.— Invocació, (poesia), per Llorenç Ullastres i Albertí.— Glossa de la Sardana de Maragall, per Adrià Gual.— Santa Maria de Ripoll (apunts), per Josep M.ª Guardia.— Pobre príncep, (poesia), per Josefina Jardí Codina.— De l'obra de l'Asil de Palamós.— De Música, per Mentor.— Del Carnet esportiu. — Crònica local.— Moviment del port i Registre civil

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI

EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Baillly - Baillièrre — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillièrre y Riera Reunidos, S. A.

Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

**HOTEL
IBÉRICA**

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.

Idem per llargues temporades a

preus convencionals :- Coberts

a 4 ptes. Es serveixen banquets

a preus moderats i també es

disposa de lloc per allotjar cara-

banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt

Telèfon, 4915 A.

BARCELONA

Cereals i
Gasolina

J. LLOBERAS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHIMBO

E. GARRIGA

Via Layetana 17.
BARCELONA.

Constancia y calidad

Con la constancia con que la abeja fabrica su producto admirable, la casa ARTIACH trabaja incesantemente, con entusiasmo y la experiencia de muchos años, en la elaboración de sus exquisitas galletas, puesto todo su afán en producir insuperable calidad.

He aquí sus principales clases:

María ARTIACH
la galleta ideal

Cocochu
de coco seleccionado

Chiquilín
nueva creación

Petit Beurre
de rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática y excelente para el te

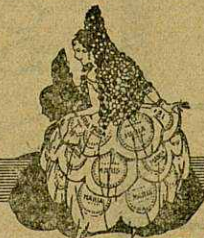
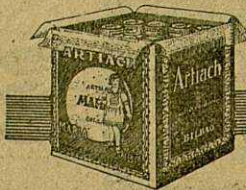
Li-Li
la galleta popular

La marca ARTIACH es garantía de calidad insuperable

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARÍA

Artiach

MARIA ARTIACH

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en fotogra-
dos para revistas y
catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía
BELANDO

Fotografia TAULER

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics
Desenrotllo de negatius i ti-
ratge de positives per a afec-
cionats :: Venda de material
fotogràfic — Servei dia i nit.*

Palamós

Carrer Moro, 7 (casa Bota)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables-Espl ndid sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TEL FON, 35

DISPONIBLE

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona,

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

MARINADA

CRIDA

Trist balanç de l'any podem fer nosaltres, que si vivim, és degut únicament a la voluntat ferma que tenim posada en no desmaiïar davant l'indiferència, el poc ajut, el minso ressó que troba, sobretot a Palamós, la nostra Revista.

Però en la aferrissada lluita que hem de sostenir, qui sinó «MARINADA», n'ha de sortir perjudicada?

Vegeu la tardança repetida cada mes en l'aparició del nombre corresponent. De portes enfora de nostra Revista, sembla tasca només que d'uns dies cada mes, però fàcilment es comprendrà que la labor no s'ha d'

abandonar un sol dia. Jorn per jorn hauríem d'anar seguint el fil de la vida local, de la de fora i de totes les revistes i diaris pairals i comarcals. I no ho fem, ni podem fer-ho, car la realitat de la vida s'imposa i els afers de la nostra Revista els hem de deixar per quan, robant hores a les distraccions, ens trobem que hem de buscar, llegir continuament i esbossar finalment les nostres pobres planes, que reconeguem no poden ésser qualificades diferentment.

Envejosos veiem el palpitjar joiós de totes les publicacions que, per canvi, arriben a les nostres mans. En totes

elles copsem la mà de diferents activitats. ¿Perquè a Palamós no podríem reunir un bon estol de col·laboradors a la nostra tasca, que recullint les palpitations de la vida local i de tot el món, plasmessin quelcom que fes despertar i viure la nostra Revista a l'uníson de la premsa admirada?

Es que veritablement a Palamós no pot regnar-hi més que l'imperi de la cossa, del ball, dels concursos malaltissos de bellesa femenina i l'indiferència absoluta per tot el món espiritual que arreu veiem que floreix en obres belles i magnífiques?

Recordem nos de la tasca fructuós-sima que any enrera es portava a cap a Palamós. L'«Orfeó Aucellada»; les lliçons de nostra llengua; les conferències culturals; les mateixes campanyes de nostra Revista, ben diferent ara d'aleshores; les esperances plenes en el pervenir del «Cau de la Costa Brava» i de l'«Associació de Música». ¿Què en queda de tot això? — Esperances desfetes, tasca a mig fer, fulles despreses de l'arbre esponerós, que s'aguanten mandroses esperant una desventura i segura caiguda

Donem gràcies a la fèrria voluntat dels dirigents de dues de les entitats citades, que han evitat amb llur entusiasme la desfeta total d'aquells records. Nosaltres mateixos, per quin motiu sobreviuríem a l'ensopiment actual sinó fos l'esperança de què un dia s'aprofitarà la nostra Revista per rejuvenir-la i donar-li una empena que la faci remuntar a l'altura que li pertoca?

Quinze anys d'acció ininterrompuda, li donen a «MARINADA» una garantia de solidesa, que ja veieu, és solsa-ment aparent. Fem una crida a aquests elements indiferents perquè ens ajudin a aixecar el nivell de la nostra publicació. Sols, no podrem fer més que la viu-viu fins que un jorn, potser ben proper, ens determinarà a abandonar decididament la Revista. Creiem que bones campanyes ben dirigides podrien fer despertar altres activitats també endormiscades. Comencem doncs, per gonflar la nostra vela i empesos per el vent de l'entusiasme, aixecarem les velles dormides de l'esperit palamosí, que tants i tan bons fruits produí en altres temps en bé de nostra vila.

INVOCACIÓ

*A dins la fonda tristesa
amb càndida ubriaguesa;
la llarma d'un amor.
Flameja en la puresa
vestida de grandesa
la llàntia del record.*

*Del temps color de rosa
la pensa mig desclosa
l'esma perduda en mi.
L'exquisida fragància
l'hermosa ressonància
melòdic rim diví*

*O belles flors d'un dial
corones d'ambrosia
segell del meu anhel.
Porteu-me flors captives
o blanques semprevives
les emocions d'un cel.*

*Porteu-me la ventura
del temps que mai l'atura
porteu-me-la a desdí.
Les fades somnioses
les vestes lluminoses
canteu-me sempre així.*

*Canteu amb alegria
allunyant la melangia
que regna dins mon cor.
O dolça marinada!
bell sol de matinada
canteu-li tots a chor.*

*Digueu-li que tan l'enyoro
que a dins mon cor la ploro
digueu-li, bé de mi.
Conteu-li l'enyorança
del cor meu la recança
qu'em pena viure així.*

*Canteu amb les cadències
floriu amb les essències
del bes del primer amor.
I, arribi la tonada
dins l'ànima besada
del crudel desamor*

*Parleu-me a meravella
del goig d'aquella estrella;
perduda en mon camí.
Son nom en mi perdura
serà la llum futura,
l'estrella del destí.*

LLORENÇ ULLASTRES ALBERTÍ

Castell d'Aro Setembre de 1928

Proses Literàries

Glossa de la Sardana
de Maragall

Ens diu En Maragall que

*La Sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es*
[desfan]

Fer i desfer una dansa, tanmateix evoca el sentit de la mateixa vida. En el fer i el desfer una cosa, s'hi troba reclosa, la meravella de l'enginy humà. És aquell daler de l'infant en construir i abatre que arriba de mica en mica a reflectir l'ofici de la mort.

Fer i desfer...! penseu per uns moments com es fa la sardana.

Unes notes temorenques anuncien l'arribada de la dansa. Els balladors semblen distrets. De sobte, esclata un acord d'instruments insospitats: els balladors alcen el cap, i aquells acords dibuixen un ritme que s'accentua, i els balladors tornen en sí.

Aleshores, sembrats a l'atzar, us adoneu de dos individus ací, quatre allà, que agafats de les mans puntegen el ritme. Encara no teniu temps d'haver recorregut amb l'esguard tota l'esplanada, que en topar novament d'ulls amb aquells dos d'ací... i aquells quatre d'allà, els trobeu eixamplats i multiplicats com per miracle, i encara més, i encara més, i les rotllanes semblen sortir de sota terra, les petites envaeixen, de tres se'n formen una; dessota els peus vos ne trobeu i tot... És la dansa que es fa, que es va fent, i que no ha necessitat per fer-se, més preàmbul que unes notes temorenques, com paraula d'infant posat de cara al Sol, per convertir-se en home, en un sant i amen.

Així es fa la sardana i es desfà també així amb la mateixa encaiença i el mateix aire de senzillesa, com que no passés res, ni que el ritme senzill porti a vegades consells o missatges d'amor.

Per cert podem, doncs, tenir els que ens diu el poeta que

*La Sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es*
[desfan]

* * *

Com en totes les composicions de la plenitud maragalliana, trobem en *La Sardana* els batecs de l'instint musical, perfectament aparellats amb la concepció poètica.

El tema s'hi desenrotlla seguint pas per pas aquella màgica desimbolatura de les gracioses harmonies que la música pren per seves.

Entre aquestes obres, destaquen meravellosament *La Sardana* i *La Vaca cega*, però en *La Sardana* la meravella s'accentua per quant el ritme i el desenrotllament musicals es compenetren amb la visió poètica d'una manera insuperable.

Tota l'obra és talment la mateixa sardana que es fa, que es desenrotlla i creix, com el formiguer de la plaça pública; que es fa i es desfà al tira i afluixa d'uns acords iniciats per aquelles notes temorenques.

*No és la dansa lasciva la innoble
els uns parells, d'altres desaparellant*

És a dir: no és al ritme eròtic que correspon la dansa dels meus amors —ve a dir-nos—; aquella dansa que apropa per a desapropar, que ajunta per a deslligar, que amaga darrera els esclats de la luxúria vergonyant, totes les estridències de les distàncies obligades pel pecat de pensament i d'obra.

*És la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les*
[mans

.. ampla com la bondat i progressiva com les benaurances del cel al damunt d'ella.

La dansa sencera d'un poble!...

encara en aquesta visió és tota simfonia.

* * *

En totes les preguntes que es fa En Maragall a l'entorn de la Sardana, es descobreix l'anhel d'enllumenaments vessant consciència.

En totes les afirmacions hi retruny una mena de melodia profètica.

Per això *La Sardana* d'En Maragall és tan forta.

Un moment donat es neguiteja volent descobrir d'on prové la dansa dels seus amors, i sembla endinsar-se en les foscos de la Història. D'un cop admira les gràcies presents, après pronostica.

Potsé un temps al bell mig s'hi apila-
[ven
*les garbes polsoses del blat rossejant,
i els suats segadors festejaven
la pròdiga Ceres saltant i ballant*

s'expressa volent descobrir. I admirant les gràcies presents diu:

*Els fadrins, com guerrers que fan via,
ardits la puntejen; les verges no tant.*

I és quan profetitzant, exclama a l'ensem que no abandona els seus punts d'adoració:

*cada mà, tot deixant a l'amiga
li sembla prometre que ja hi tornaran
ja hi tornaran de parella en parella!
Tota ma Pàtria cabrà en eixa anella,
i els pobles diran...*

Què diran els pobles?

Ah! heus ací el punt insistent, heus ací la tornada somniosa i el punt de partida musical que arrodoneix tota la compensació.

* * *

En la primera estrofa li cal adonaa se del punt on es fixa la dansa lloada per tant d'iniciar la represa del tema inicial; en la segona estrofa és encarl'obsessió del ritme, que com derivació a l'anterior, l'obliga a insistir a l'entorn precisament del ritme tornant, així com a la tercera, ja confon en un esclat de poesia la vagant cantarella del contrapunt, amb la passada d'au-cella que canta volant, i en la final, apoteòsica, que havem citat ara mateix, resum victoriosa i triomfal la visió plàstica i moral de tot el poema amb aquell: *i els pobles diran*.

I què diran els pobles? El mateix que ha dit el poeta al final de cada una de les estrofes, perquè els pobles diuen el que volen els poetes, i els poetes no sabrien dir res si no ho aprenguessin dels pobles.

*La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es*
[desfan

Reciteu-la de cor aquesta poesia adorable que se'n podria dir el Goig de la Sardana. Hi trobareu un gran element de consol, emparat d'un ritme somniador i un no sé què de fortitud que saben ajudar a viure.

Té elements d'himne i els té de lletania, perquè s'investeix de l'heròic i del sagrat; per això és tan forta i tan bona; com la soca centenària, com la muntanya alterosa, com els gronxaments de la mar.

ADRIÀ GUAL

Pefits Apunts per l'Història del Monestir de Santa Maria de Ripoll

(*acabament*)

Mines de pólvora volaren els ponts, destroçadores flames consumiren fins els fonaments de les cases dels magnats i gent menestral: el destí, implacable, s'extengué en dolorosa e inícuca impietat sobre aquell celebrat monestir i vila durant més de tres mesos, derrocant lo poc que quedava sencer.

Avui dia, un monument que s'aixeca enfront de casa la vila ens recorda aquesta diada tan dolorosa i tràgica.

Passà, com totes les coses d'aquest món, aquella onada revolucionària, i el cenobi de Santa Maria de Ripoll quedà abandonat a mercè de les inclemències de les lleis naturals: ses muralles, abans robustes i plenes de vi-
ior, eren suara esbèrlades i collmarcides, obrint-se tota mena d'escletxes en els seus sostres, en fi, tot pressentia i feia preveure una propera anorrea-
ció, una no llunyana ruïna que fins feia pietat i tot.

Aquella reial ordre dictada en 1842 contrària al pensar de la gent de la vila, convertí aquella sumptuosa Basílica que havia sigut l'admiració dels propis i dels estranys en una humil parròquia.

Trista veritablement és l'història del Monestir de Santa Maria de Ripoll. Trista és la pobra condició nostra, que cometem els més baixos actes tan sols per a satisfer nostre petulància, nostre més roí desig i donar pas a nostra ambició desmesurada.

El Cenobi de Santa Maria de Ri-

poll és un exemple vivent de les calamitats que solen portar els odís, i tan de bó sigui el braç que governi la voluntat de les generacions, el seny que guï per el bon camí a les joventuts presents i futures.

Complint les ordres encomanades amb virtut de la reial ordre que venim d'esmentar, el delegat de desmortització, home d'esperit poc escrupulós i d'idees no gaire sanes, segons ens assabenten erudits historiadors de nostra terra, realitzà el Palau Abacial, el molí, l'alfolí, el col·legi May, l'artesonat dels claustres, ocasionant amb la seva demolició els consegüents desperfectes a l'església adossada a ells.

I no acaben pas aquí les fetes del delegat de la desmortització, sinó que sens escoltar prec, amb crudel i significada malvolença destroçà les figures de la façana de l'església que per un voler de Déu s'havien salvat del furor dels homes de l'any 1835 i de l'inclemència del temps més pietós que els mateixos homes i les mal vengué als marxants—uns altres esperits quimèrics—que llur desmesurat afany de fer negoci els priva de tenir consciència i pietat de ço que els envolta.

En 14 de Juliol de 1873 són desterrades d'Espanya totes les jurisdiccions eclesiàstiques privilegiades i agregades a les diòcesis corresponents, llocs o monestirs subjectes per jerarquia de Prelats. En virtut d'aquest destronament jurisprudencial, veiem que la jurisdicció de Ripoll queda anexa a la diòcesi de Vich.

Pobre Cenobi de Santa Maria de Ripoll, on són aquells temps ditxosos i feliços, l'edat d'or de nostres avant-passats; què s'ha fet d'aquell pilot de riqueses artístiques i culturals que eren reverenciades i admirades per tot el món i a la vegada orgull de tots els vassalls? S'han fos davant l'odi dels teus mateixos fills, s'han convertit en un pilot de runes davant l'ambició dels teus ciutadans. Temple de Ripoll: dig-ne ets de pietat i de llàstima.

Després de l'abolició a tota Espanya de les jurisdiccions eclesiàstiques que poc abans hem esmentat, el temple de Santa Maria de Ripoll, cada vegada amb pitjors condicions, amenaçava suara una total ruïna de les poques coses que encara es mantenien dretes com per a recordar a les futures generacions llur passada sumptuositat, no llucant-se a l'horitzó cap ànima generosa, cap esperit privilegiat, que compadit d'aquella calamitat es proposés edificar aquell palau històric. Sols per dissort, pessimismes i negres perspectives florien de tots els cors que contemplaven tranquil·lament aquell pilot de desferres, arribant a tal extrem que fins segons ens conten, un usurer, després de molt enraonar oferí per tota la pedra de l'antic Monestir, incloint-li la façana, vuit mil pessetes.

Aquesta oferta fou, per una sort, la gota d'aigua sobrera que feu vessar el vas de l'indignació popular i la mussa que inspirà a nostres poetes i escriptors elegies dures i enèrgiques. Gosariem a dir, sens cap afany de molestar a ningú, que ja era hora que nostres passats aixequessin llur veu de rebel·lió. Francesc Ubach i Vinyeta en el seu «Ripoll» i després el malaguanyat

Mossèn Cinto Verdaguer, el genial Home de Folgaroles, amb el seu xamós «Canigó» arribaren a commoure l'ànima del poble, la qual fins aleshores havia estat impassible, en temença pot ser, de nous càrrecs i impostos.

Nosaltres tenim la plena convicció que a no ésser per unes ànimes nobles i abnegades, plenes de fe i enrobustides per l'amor patri, s'haguera acceptat aquella esmentada oferta de l'usurer, sens cap mena de protesta i de consegüent, amb l'assentiment general.

Llàstima inspiren aquells homes que no senten covar en son cor l'espurna sincera de l'ideal patri; són semblants aquestes persones, a aquella llenya de arbre mort que ni pel foc serveix i és sa vida un destorb gran a la resurrecció, al desvetllament del poble que anhela la millor fretura amb el treball i l'honradesa fer-lo gran i envejat tant com ho fou en passades centúries, per a que tot el món pugui admirar llur tasca i beneir-lo eficaçment.

L'incansable publicista en Joan Mañé i Flaquer amb els seus atrevits i devots articles «Catalunya i ses ruïnes» publicats en el vell i patriarcal diari El Brusi o Diari de Barcelona en 15 Setbre. i 27 d'Octubre 1861 recollint les iniciatives dels esmentats Ubach i Vinyeta i Mossèn Cinto Verdaguer encaminà favorablement, com un bon pare, els passos i l'intel·ligència de llurs conciutadans vers la restauració de la que fou Basílica de Santa Maria de Ripoll. Des de Vich, l'infatigable apòstol de Déu el Dtor. Josep Morgades, animat d'una sana i santa doctrina, apart del seu fervent amor a la terra i per mitjà de les seves doctrinals i armonioses pastorals, encengué la flama de l'entu-

siasme en el cor dels catalans, flama que prompte esdevingué una foguera tan immensa que il·luminant tota Espanya, atravessà les fronteres i arribà al Vaticà, des d'on Lleó XIII donà la seva benedicció apostòlica i recomanà a tots els fidels d'una manera notòria i eficaç aquesta obra força cultural i religiosa.

En l'any 1863 començaren les obres de la restauració del Cenobi desenterrant aquell pilot de runes tant temps oblidat.

Mentre bons ciutadans gratuïtament s'ocupaven d'aquesta nova tasca en les hores que tenien lliures, el llapis del renombrat arquitecte Elies Rogent, traçava amb mà mestra i segura els plànols per reconstruir aquell temple amb la major grandesa i majestat possible de lo que fou en passades centúries, o sia, tal com l'ideà l'abad Oliva, de qui anteriorment n'havem parlat.

El govern, no prou magnànim en lo que's tracta a conservació i edificació de planes vivents de l'història pàtria, cedí en caràcter de donatiu l'ínfima quantitat de deu mil rals. Malgrat tot, però, fou aquest donatiu llevar que arrelant-se en el cor dels bons patriotes i amants de l'història de l'art, fruità i qui més qui menys contribuí amb el seu gra de sorra a la edificació d'aquesta obra que parlarà a les venideres generacions de llurs grandeses i dissorts.

La fe de tota aquesta bona gent i el seny dels que n'eren capdavanters, aconseguí guanyar totes quantes dificultats sorgiren i en 1888 veiem amb gran alegria que la restauració del temple de Santa Maria de Ripoll era ja un fet sòlid.

El lloctinent Bisbe de Vich i més tard de Barcelona el Doctor Morgades, en 26 de Gener de l'any 1883 escrigué portat per sa fe i son ver amor a la pàtria, una sentida exposició al Ministre de Foment sol·licitant-li que les sagrades despulles del gran comte Berenguer III que venia guardant l'arxiu de la Corona d'Aragó des de 1738, fossin transportades al Monestir de Santa Maria de Ripoll, per a complir la voluntat testamentària del malaguanyat Caballer, en que era son desig fossin soterrades ses despulles en el Monestir de referència.

En 26 de Març del propi any o sia tres mesos més tard rebia el noble Bisbe una reial ordre que autoritzava la seva pretensió, que no era sinó la voluntat de tot el poble.

Creiem inútil ressenyar la grandesa d'aquest fet importantíssim per l'història del Cenobi de Ripoll, per quan plomes més autoritzades que la nostra i entre elles la del erudit historiador barceloní Francesc Carreras Candi, en el seu follet titolat «Crònica de la traslladació de les despulles de Berenguer III el Gran» ho conta minuciosament.

Aquí lector, prenem comiat de tu, remerciant la teva benèvola acollida. No hem vingut a innovar res, és el nostre desig el de donar-te a conèixer lleugerament l'història d'un dels més rics i esplendorosos Cenobis de Catalunya. Complerta la nostra missió, no ens queda sinó que dir-te a reveure, però abans d'acabar permete'ns dues paraules. Nosaltres no desitjem cap glòria, som enemics de l'adulació, de la petulància humana, ens plau dir la veritat de totes les coses, és per ço doncs

que sol·licitem de tots els bons excursionistes un major entusiasme, un major grau d'interès envers ço que constitueix nostra història, anhel avui bastant deixat córrer, i ens sentirem agraïts i sobradament pagats si eixes ratlles escrites en un moment de franca expansió, cauen en terra assaonada i logren granar amb fruits abundosos i ubèrrims, per a demostrar davant del món sencer que Catalunya no és morta i que desvetllant-se del seu ensonnament misteriós, mostra com una bona mare els fruits dels seus fills.

I fent-ho així, contribuirem com els nostres passats amb el nostre granet de sorra a la restauració, o millor dit, a la reedificació de la nostra història pàtria, que com la de tots els pobles de l'univers, és digne d'ésser imitada i amb fe i entusiasme proseguides les seves ensenyances per a lograr llur futura glòria, que ha d'ésser aquest l'únic ideal de tots els bons ciutadans i patriotes.

JOSEP M.ª GUARDIA

President de l'Agrup. Exc. Jovent d'Ara
Ripoll, Maig de 1927.

POBRE PRÍncep

JOSEFINA
JARDI CODINA

M a d r i d .

*Del Sol que va a la posta les clarors
la volta encenen,
¡ai! Brodemir pensant amb sos amors
ha collit les flors millors
qu'els jardins tenen.
El seu rostre tan formós
ensombreix la melangia,
deixa caure el llibre clos...
¡pobre príncep no és ditxós!
que al seu cor no hi ha alegria.
Ja n'és de gran el Palau
i el tenen en falsa estima,
mes ¡ai! cap dama li plau,
que l'enamora el cel blau
i la gent bona i senzilla.
Que ha sentit en el seu cor
abrandar-se el foc sagrat!
una nina de rulls d'or
en ell feu néixer l'amor
i li féu estimar l'Art.
I en son pit el goig de viure,
és barreja amb el turment;
sos llavis no volen riure...
qu'el cor d'un príncep no és lliure...
ni pot aimar lliurement.*

De l'obra de l'Asil de Palamós

En fer la ressenya de la visita que la comisió que fa els treballs per tal de fundar aquí un asil per als vellets pobres féu a l'hospital i a l'asil de Sant Feliu, ja vàrem indicar que'l dia 17, si no hi havia contratemps, visitaria els establiments similars de Palafrugell.

Com era projectat, doncs, la comisió, que ja esmentàrem que entre els seus component n'hi ha que formen part del patronat de l'hospital, féu l'anunciada visita, començant per l'hospital, on fou ben rebuda per l'alcalde Sr. Bertran, el qual l'acompanyà junt amb la mare Superiora i una altra germana en el recorregut de totes les dependències del benèfic establiment.

L'hospital i l'asil no poden comparar-se amb els de Sant Feliu, perquè un i altre són edificats exprofés per al fi a què són destinats. Per a l'hospital li fou regalat el vast terreny en el qual és emplaçat, i l'asil fou edificat a càrrec del benemèrit Sr. Surís, que donà juntament amb el terreny que el volta. Per als de Palafrugell s'han hagut d'habitar antics edificis fent-s'hi les necessàries reformes, — una de les més importants és la del Sr. Torres, — i no tenen com els altres, vida pròpia provinent, la major part, d'innombrable deixes que constitueixen un capital froça respectable; no així els de Palafrugell, que han de refiar-se quasi exclusivament de les assignacions de l'Ajuntament, que vénen a ser d'unes 11.000 pessetes per a l'hospital i beneficència, 3.000 per a l'asil i 1.000 per a productes farmacèutics. A desgrat d'ésser l'hospital de Palafrugell, força més modest, el rober és més ben pro-

veït i les peces de roba blanca que contenen els armaris, és de remarcar, a part de llur blancor immaculada, la, diríem, artística disposició en què estan col·locades.

En l'asil hi tenen aculliment major nombre de vellets que a Sant Feliu, però ara per ara no està en prou bones condicions per el mateix que hem dit, que per a l'objecte s'han hagut d'habilitar antigues edificacions. La principal condició d'aquests establiments és que totes les dependències destinades a persones d'edat avançada sien a planta baixa. Per aquest fi s'ha adquirit un immoble anexe que s'és enderrocat i les obres per al seu bastiment són començades, amb lo qual serà augmentada la cabuda i els pobres vellets no es veuran precisats a pujar escales per a ocupar llurs cambres.

Bona prova del bon tracte que reben els asilats són els elogis que tots ells fan del comportament de les germanes que els assisteixen.

La Comissió restà molt ben impressionada i agraïda del Sr. Bertran i de les respectives germanes per les atencions i les dades rebudes que tindrà en compte per a l'orientació del projecte que porta a terme i està en vies d'ésser en breu una esperançadora realitat.

* * *

Malgrat els nostres bons desitjos, i degut a la manca d'espai, ens és impossible de començar a publicar en el present número, com prometérem, la 1.ª llista dels donants per l'Obra de l'Asil. Ho farem si a Déu plau, en el pròxim número.

DE MÚSICA

Digne d'ésser escoltat fou el concert que el passat dimarts dia 22 de Gener, donà l'Associació de Música d'aquesta vila.

Brodsky, el ja famós violinista rus, va fer les delícies de la selecta concurrència que anant a escoltar-lo, va aplaudir-lo amb deliri. *Brodsky* és ja un veritable virtuós; a una execució meravellosa, uneix una dicció i interpretació admirables; el nom del violinista que ahir admiràvem i que avui alabem, és ja conegut en el món de l'art musical, i no trigarà a ésser famós i a ocupar lloc preferent entre tots els violinistes del món.

Lo més admirable de *Jacques Brodsky* és la naturalitat i facilitat amb què executa els passatges més difícils. En les seves mans, el violí sembla un ésser animat, amb voluntat pròpia que d'una faisó natural produeix els efectes més meravellosos. El repetit artista és un colós, tot quan es podria dir d'ell, resultaria petit al comparar-lo amb la realitat. Lo que *Brodsky* és com a violinista, solsament es pot arribar a comprendre sentint-lo, ja que no poden trobar-se paraules per a descriure, amb mitjana semblança, la realitat.

L'intel·ligent públic qui assistí al concert pugué apreciar l'acurada i meritòria tasca de *Brodsky* premiant-la amb llargs aplaudiments al final de cadascuna de les obres interpretades, aplaudiments que es feren delirants al final de cada una de les parts i clamorosos a l'acabar el concert, veient-se obligat el violinista a tocar fora de programa «Serenata» del mestre Falla.

La pianista *Lydia Garboussova* magnífica en el seu lloc d'acompanyant, justa en l'execució procurant sempre fer perceptible el cant del violí i posant la brillantor necessària per a fer ressaltar els passatjes que calien amb certa animació i lluentor sonora.

La Srta. *Garboussova* és una pianista de cos sencer i digne de figurar, artísticament, al costat del seu acompanyant de tasca musical, com va quedar demostrat palesament en el concert de què ens ocupem.

La concurrència bona però escassa; en una altra crònica ens doliem que els socis de la Associació de Música es deixin perdre aquestes veritables meravelles artístiques que dita Associació posa a llur abast; figures com el *Roth Quartet* que ens donà un concert el passat novembre i com *Brodsky* que ens l'acaba de donar, en passen poques. Si no fos l'Associació de Música, jamai la nostra vila haguera sigut honrada amb la vinguda d'artistes de la qualitat dels nomenats i d'altres que podríem afegir hi. Caldria que els socis aprofitessin les ocasions que s'els presenten i que els *no socis* entressin a engruixir les files de l'Associació de Música per a poguer gaudir de l'esplai que la bona música, executada per bons artistes, causa a l'ànima de tota persona culta.

Des d'aquestes columnes enviem a *Brodsky* i a la pianista Srta. *Garboussova*, el nostre tribut d'admiració i un aplaudiment afec uós i sincer.

MENTOR

Palamós-23 Gener 1929

Del Carnet Esportiu

Els partits de Campionat provincial

Dia 23 Desembre

Palamós, 1 La Bisbal, 2

Novament van enfrontar-se aquests equips, i va resultar-ne vencedor, encara que per la mínima diferència, el visitant.

L'equip bisbalenc, format la major part, per una unió de jugadors provincials, de reconeguda vàlua, va desenrotllar una partida, sinó brillant, almenys efectiva i ja als 8 minuts primers s'havia apuntat els dos gols que li valgueren la victòria, ço que motivà una gran ajuda moral que en cap moment pogueren tenir els nostres.

Equips i obtenció de gols:

Palamós: Porro, Gay, Camós, Gou, Company, Ventura, Aliu, Rosalench, Molla, Valls i Avellí.

La Bisbal: Soler, Mach, Serra, Tubau, Muní, Robau, Romans, Ametller, Ismael, Subirana, Iter.

Sortí el Palamós i contrarrestà la davantera vermella avançant ràpidament sobre la porta de Porro, el qual descolocat no pot deturar el xut d'Ismael llençat des de gran distància.

Novament centren els locals i la pilota es passeja bona estona pels dominis de Soler, el qual efectua alguna blockada, ben ajudat pels defenses.

Van 8 minuts de joc quan la davantera bisbalenca remata a porta i la pilota toca sota el travesser tornant a colar-se dintre el camp i allunyant-la a córner molt oportunament Camós. L'àrbitre, però, senyala gol, que és llargament protestat, puix amb el sol de cara i des de llaga distància ens sembla no pogué apreciar degudament la jugada.

El del Palamós fou obtingut per Rosalench en un batibull davant el marc de Soler el qual també protestà de llur legalitat i agredí a l'àrbitre en uns moments d'exaltació. Sigué expulsat del terreny.

Es reemprengué la partida i ni uns ni altres pogueren marcar cap més punt, bo i efectuar els locals jugades que bé s'ho mereixien.

Arbitrà no gaire imparcialment el Sr. Ribó.

Els demés resultats de la jornada foren: Ateneu, 1-Olot, 2; Figueres, 2-Girona, 4; Ceida, 3-Escala, 1.

Dia 30 Dcbre.

Olot, 4 Palamós, 2

Varen traslladar-se a Olot. els palamosins i com pot veure's perderen els dos punts amb aquella gràcia i de persistir la situació ens sembla que els primers llocs li perillien puix l'equip escalenc torna a situar-se a segon lloc. Els altres resultats: La Bisbal, 3-Girona, 4; Ceida, 3-Figueres, 1; La Escala, 1-Ateneu, 0.

El Palamós, a Olot no sabé aprofitar-se de les avantatges que el factor vent va proporcionar-li al segon temps, quan el marcador assenyalava l'empat a 2 gols. En canvi l'Olot als 8 minuts últims apretà de valent i marcà dos gols d'esplèndida factura, i gràcies a Porro no sigué l'escorè més crescut. Bé es cert, que el Palamós es presentà sense algún titular, però malgrat la voluntat dels substituïts mai fou aquell onze que mantés voltes s'havia emportat el triomf jugant amb l'equip muntanyenc.

El Palamós desplaçà a: Porro, Gay, Company, Gou, Rosalench, Ventura, Aliu, Garcia, Valls, Avellí i Napoleón.

PARTIT AMISTOS

Palamós, 4 La Escala, 2

La festivitat de Reis oferia una data lliure que fou aprofitada per entrenar-se amistosament ambdós onzes provincials.

El Palamós ens oferí un primer temps superb de rapidesa i filigrana, arribant a assenyalar el marcador al final d'aquest temps 4 a cap que foren marcats per Valls, (3) i Ribera, (1) els quals foren llargament aplaudits.

En canvi a la segona part, els visitants saberen aprofitar la indecisió dels defenses locals i marcaren dos tantos, que sinó molt

brillants, almenys alivien la derrota que fins allavors s'emportaven.

Arbitrà l'aficionat Sr. Goday fent-ho a gust de tothom.

Sobressortiren en llur comés els defenses i mig centre forasters i Ventura, Rosalench i Valls pels locals. Porro no entrà gaire en feina.

Dia 13 Gener

Palamós S. C., 3 A. S. Democràtic, 0

S'està finalitzant el torneig provincial, puix sols manquen a celebrar dos encontres que son, un al nostre camp amb l'U. D. Girona i l'altre en terreny escalenc. De guanyar un d'aquests encontres la classificació en el triumvirat primer serà ut. fet i el nostre Palamós participaria en la competició a celebrar. I ara, anem al partit. El Palamós es presentà complet, i feu un partit esplèndid que es mereixia guanyar per un nombre més crescut de gols. Els forasters pecaren de lentitud en les jugades i la defensa i porter locals entraren poc en joc. De la mitja, el més efectiu fou Company i Gou el més irregular. Idels davanter Rosalench, Avellí i Valls els més sobressortits i bastant fluixets Aliu i Ribera. El porter foraster efectuà unes parades molt meritòries i escoltà grans aplaudiments.

El primer gol el logrà Valls als 14 minuts fruit d'una combinació de l'ala esquerra. Rosalench obtingué el segon als 35 minuts de un gran xut arran de porta. I Ventura, poc després d'haver reemprés la partida feu el tercer i últim, des de gran distància. Còrners n'executà tres el Palamós per cap els forasters.

L'àrbitre ho fou bastant imparcialment.

Els altres resultats: A Girona, U. D. G. 5-Ceida, 0; a Figueres, U. Sportiva, 4-Escala, 0; a Olot, La Bisbal, 1-Olot, 2,

Dia 20 Gener

La Escala, 4-Palamós 1

Era esperat amb viu interès pels aficionats d'ambdues societats esportives, el resultat d'aquest match que podia otorgar l'obtenció del segon lloc del ja quasi acabat torneig provincial.

El partit tingué lloc en el camp escalenc, i es presentaren molt animosos els jugadors

d'ambdós bàndols, disposats a costar cara la victòria a qui correspongués.

La lluita fou noble i esportiva, com sempre ha estat, al enfrontar-se palamosins i escalencs. El resultat, naturalment, fou decisiu i no deixa lloc a dubtes, però tot i això ens sembla excessiva la derrota que infringiren als groc-blaus.

La primera part fou de major domini escalenc i marcaren 2 gols consecutius que agafaren descol·locat a Porro, el qual no estigué tan encertat com en altres partits.

Al segon temps s'imposaren més els de casa però fou endebades, puix l'individualisme de la davantera feu perdre moltes oportunitats de marcar.

Els escalencs aconseguiren dos gols més que consolidaren la victòria, puix si bé als 15 minuts últims sigueren dominats pels palamosins, aquests no en saberen treure el fruit per fer més passatgera la derrota.

El gol del Palamós l'aconseguí l'avant centre Valls que junt amb l'Avellí fou el millor de la davantera.

L'última jornada d'aquest Campionat tindrà lloc amb el partit Palamós Girona. Cas d'empatar el Palamós i perdre l'Escala al camp olotí, resultarien empatats a 15 punts ambdós equips empordanesos. De perdre el Palamós i guanyar l'Olot i el Figueres els seus respectius encontres, aleshores quedarien amb empat a 14 punts els 3 equips citats.

Per això es fa sumament interessant l'última jornada d'aquest torneig provincial.

TAULA DE PUNTUACIÓ

	PARTITS				GOLS		
	J	G	E	P	F	C	P
U. D. Girona	13	12	1	0	27	17	25
La Escala	13	7	1	5	28	27	15
Palamós	13	6	2	5	25	21	14
Olot	13	5	2	6	20	31	12
Figueres	13	5	2	6	27	25	12
Ateneu	12	3	3	6	17	27	9
Ceida	12	3	1	8	19	32	7
La Bisbal	13	4	0	9	19	30	8

L'última jornada del Campionat serà: Palamós Girona; Olot La Escala; Ceida La Bisbal i Figueres Ateneu

C. A. M.

CRÓNICA LOCAL

Un fred rigorós ha estat la característica d'aquest mes de Gener. Tenim raó d'estar queixosos del novell any, que, tot just encetat, ens ha clavat fil·lades de neu i gebre intensament fredes. Les diades de Cap d'any i Reis no han pogut celebrar-se sinó en els interiors de les cases. El mal temps feu suspendre les sardanes que, com de costum, havien de tocar-se en la placeta de Wilson. En canvi, la tradicional arribada dels Reis, el dia abans, pogué veure's gaiament concorreguda.

Plagiant l'acostumat i únic ball que celebrava en la nit cuista de l'any el Casino «La Unió» amb la típica menja dels dotze raïms, enguany el Centre Republicà i el Casino «El Port» també l'organitzaren. D'ells, el més concorregut, fou el del Casino «El Port», malgrat la nit tempestuosa que feia.

Hem perdut completament les tradicionals fires de St. Tomàs i St. Antoni. Ni un sol firaire tragué el nas en els llocs acostumats. Tan sols en recordaren les diades, els balls que es celebraren en el Centre Republicà.

Vinguent de «Cap Roig» amb motocicleta, nostres amics En Joan Reig i en Rinald Serrat, on estan construint un bell edifici per un potentat rus, embestiren un carro que anava amb els fanals apagats produint-se el primer, diferents llessions no greus, i el segon la fractura d'un braç.

Celebrarem que el restabliment sigui breu i complet.

Han sigut beneïts matrimonialment En Lluís Puig i Na Pilar Casanovas que, de regrés del viatge de nocces, han inaugurat en el carrer de la Roda una perruqueria per senyores.

Desitjem a la simpàtica parella, forces prosperitats.

Lluïdíssima resultà la Missa del gall que es digué en la Nit Bona i en la capella de les GG. Carmelites, que resultà insuficient per la concurrència que s'hi reuní.

Pels cines, sembla haver-se iniciat una competència en millorar els programes, amb motiu de lo qual, hem pogut admirar films de tanta fama com, «Metròpolis», «Amants» i «Alas» i hi han anunciades altres modernes produccions. No cal dir, que els locals s'han vist plens a vessar.

La Companyia de Marià Beut, ha posat en escena al Teatre Carme, aquestes darreres setmanes les següents sarsueles: «La Generala» i «Las Corsarias»; «La Princesa de la Zarda» «Marina»; «El anillo de hierro» i «El Rey que rabió». En totes elles, singularment en les primeres, la concurrència hi fou molt abundosa, sortint-ne de cada representació força complaguts, llevat d'una bona part de públic que abandonà el local protestant d'alguns termes lliures de la segona de les sarsueles nomenades.

La Companyia de «Regats asfal-

tics» està procedint per aquest procediment a l'enquitrانament de la carretera de Palamós a Girona, havent començat en el terme de Sant Joan.

Han començat els balls de carnaval en «El Port» i «Centre Republicà».

Fou trobat mort un pobre captaire, en un carrer extrem del barri de la Platja.

El dia 28 de Gener es començarà en l'Hotel Geroglífic de la Fosca una tanda d'Exercicis Espirituals, que promet ésser molt concorreguda.

La nostra parròquia, ha escendit, de la categoria de «ascens» a la de «superior de terme».

Hem de lamentar la mort del volgut mestre municipal En Josep Matamala i Grau que finà 3 dies abans de Nadal després d'una rapidíssima malaltia. D. E. P.

També morí el dia de fi d'any, Na Lluïsa Castelló i Casanovas, Mare dels editors de «MARINADA». D. E. P. L'enterrament, celebrat el dia primer d'enguany, fou molt concorregut, malgrat la inclemència del temps, per lo que hem de fer constar, pel nostre íntim lligam amb la família i amb «MARINADA» el reconeixement profund per la mostra de d'afecte que ens donaren els concurrents.

La brigada municipal, continuant la seva tasca de millorament de carrers ha aplegat rescontentment, els de Notaries i del Perill.

Ha estat nomenat President honorari del «Cau de la Costa Brava», nostre benvolgut compatrici En Josep Tauler i Servià.

«El Matí» i «La Nau», estan muntant les seves rotatives i s'anuncia llur pròxima aparició per dintre breu temps. El primer, ha publicat un segon manifest i ofereix una nova llista de escriptors molt coneguts, que col·laboraran en el diari.

Diumenge passat, dia 20 de Gener, es donà en la placeta del Casino, l'audició de sardanes a càrrec de l'orquestra «la Principal» de la Vila, que devia oferir-se el dia de Cap d'any i que, com ja hem dit, es va tenir que suspendre, per mal temps.

El mes passat, visità la nostra vila, el conegut bibliòfil Joan Givanel Mas, en recerca de dades dels periòdics que han vist la llum a Palamós a l'objecte d'incorporar-los a la bibliografia que prepara de la premsa catalana. El nostre volgut col·laborador, en Lluís Barceló fou l'encarregat de proporcionar-li uns quants exemplars que li fou possible d'obtenir, i que no completen la llista de tots els apareguts.

Molt agraïriem s'ens donguessin totes aquelles dades que hom considerés necessari, al fi que deixem exposat.

Fou trobada morta en un bosc de Montràs, Na Francisca Sureda, de quina desaparició del seu domicili, donàrem compte en el número anterior. D. E. P.

Han estat elegits Secretari, Tresorer, Bibliotecari i Vocal de la Junta del «Casino La Unió», els amics Leandre Ors, Francesc Gubert, Josep Moner i Conrad Palet.

* * *

Darrerament, han finat en nostra vila, les mares dels nostres amics i subscriptors En Llorenç Vives i En Lluís Castelló, a quines respectives famílies adresem el sentiment de nostra condolença.

* * *

HOSPITAL DE PALAMÓS

1 Gener 1928, Existència en caixa	8.474'99
Ingressos durant l'any	7.868'78

Total	16.343'77
-------	-----------

Despeses durant l'any 1928	10.333'79
----------------------------	-----------

1 Gener 1929, Existència en caixa	6.009'98
-----------------------------------	----------

El moviment de malalts durant l'any 1928, ha estat el següent: Homes, 22; Dones, 12.

Defuncions: Homes, 7; Dones, 3.

Els 34 hospitalitzats, han causat 1.818 dies d'estatge.

La subscripció anual durant 1928, ha estat de 4.065'90 Pessetes.

Registre Civil

Mes de Desembre

Naixements: Dolors Cumi Fortuny. Francisco Salichs Barruenzo, Acsenci Salichs Barruenzo, Maria Reig Girona, Josep Lapeira Espier.

Defuncions: Antoni Esteve Ramos, de 58 anys d'edat, casat; Josep Matala Grau, de 65 casat; Maria Cadira Dalmau, de 62, casada; Joquima Sala Joan, de 72 vídua; Francisco Vidal Saló, de 12; Rosa Català Plaja, de 35, casada; Ascensi Salichs Barruenzo, de 1 mes, Lluís Castelló Casanovas, de 79, vídua.

Matrimonis: Rogelio Cortada Parals amb Maria Valls Tomás, Isidoro Santamaria Garcia amb Rosa Navarro Fresquet.

Moviment del Port

Mes de Desembre

VAPORS NACIONALS

Anciola n.º 1, Cervera, Cabo Sagratif, Vilafranca, Cabo San Martín, Berga, Cabo Blanco, Cervera, Cabo Mayor.

VAPORS ESTRANGERS

Pengreep i Churruca, anglesos; Doride i Feltre, italians; Mont Viso, francès; Hellen i Estrella, noruegs.

VELERS NACIONALS

Joven Paquito (5 vegades) Maria Dolores, 2.ª Carmencita, Maria Rosa, Ramona, Dolores Escandell, Trinidad Concepción, Maria del Pilar, P. y C.-1, Miguel, Maria, Félix Martí, Sor.

VELERS ESTRANGERS

Lilli G. i Rosa, italians.

* Per la premsa diària i per un amable comunicat, ens hem assabentat de l'aparició de la Revista d'estudiants i obrers, amb caràcter mensual, «GINESTA» a la que donem la nostra més coral benvinguda. Hi establim el canvi gustosament.

* Com a petit homenatge d'amor i simpatia per el restabliment de l'enfermetat que ha sofert rescentment l'insigne dramaturg-poeta, Adrià Gual, li publiquem avui una bellíssima prosa que veiérem publicada fa temps en el diari terrassenc "El Dia" i que conservàrem en el nostre arxiu de coses belles.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

**Doctor Ramon
Perpiñà Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

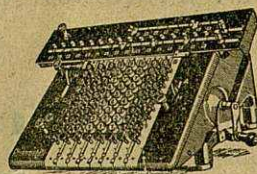
PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Màquina d'Escriure Rheinmetall
DE PRIMER ORDRE

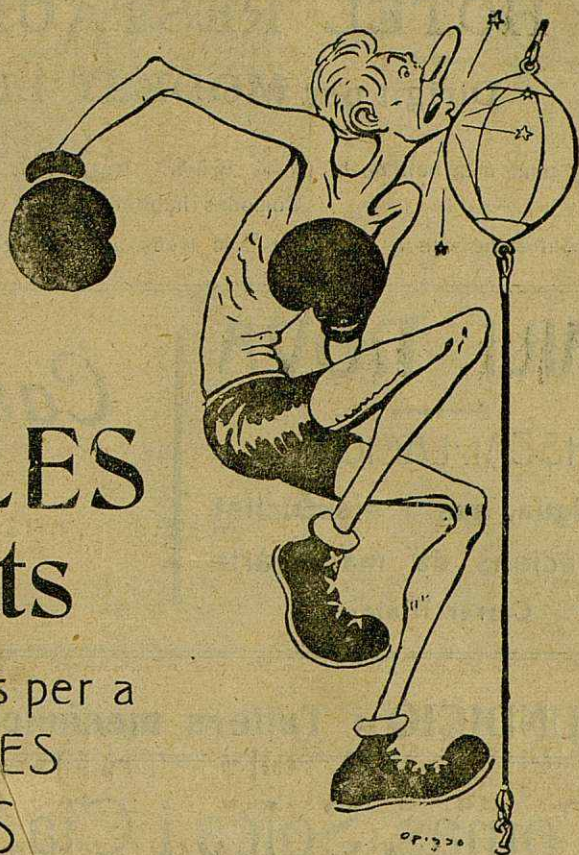

S'en cedirà UNA SOLA en cada Plaça a persona que estigui en condicions per representar-la

Lleréns Castelló ■ Palamós (Girona)

CICLES Sports

Accessoris per a
BICICLETES
i MOZOS

Demani Catàlegs a

A. SANROMÀ

Balmes, 62

Teléf. 12303

BARCELONA

CAP DE SANT SEBASTIA

PALAFRUGELL

HOTEL RESTAURANT

Dirigit per **MODEST LLADÓ**

En el punt més bell de la Costa Brava — Restaurant al cobert i a la carta
Còmodes habitacions

Autos turisme a l'arribada dels trens a Palafrugell — Telèfon 1405

EMILI ROYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat
reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Sastre

Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

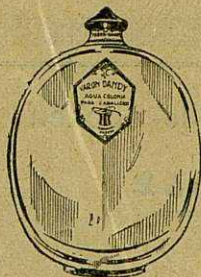
Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - PALAMÓS

J. Amat i C.^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI
ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

COLONIA LOCIO FIJAPELO

Disponible

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del pais i inglesos

Telèfon 1160 H

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve & Barcelona